ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lietas Nr. A420293415
Lietas arhīva Nr. AA43-0297-17/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017.gada 2.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente A.Šteinberga,
tiesneses S.Kanenberga un D.Makarova

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Joker LTD" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, sakarā ar pieteicējas apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 11.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja SIA „Joker LTD" vērsās Jūrmalas pilsētas domē (turpmāk - dome) ar lūgumu izsniegt atļauju spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vietu atvēršanai pirmajā stāvā /adrese/.

Ar domes 2015.gada 13.augusta lēmumu Nr.340 pieteicējai atļaujas izsniegšana atteikta.

[2] Nepiekrītot domes lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot uzlikt par pienākumu domei izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu par spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vietas atļaujas izsniegšanu pieteicējai /adrese/, anulējot iepriekš pieteicējai izsniegto atļauju /adrese A/. Pieteikumu pieteicēja pamato ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Dome nav ņēmusi vērā, ka pieteicēja nelūdz izsniegt vēl vienu atļauju spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vietu atvēršanai Jūrmalā, bet gan pārcelt jau esošo izsniegto atļauju uz citu adresi vietā, kuras faktiskie apstākļi ir līdzvērtīgi atrašanās vietai, kur šobrīd pieteicējai ir izsniegta atļauja azartspēļu organizēšanai.

[2.2] Faktiskais attālums no Majoru vidusskolas līdz iespējamai spēļu zāles atrašanās vietai /adrese/, ņemot vērā, ka tā ir pilsēta, ir atbilstošs normatīvajos tiesību aktos noteiktajam un nevar tikt uzskatīts par tādu, kas varētu veicināt nepilngadīgu personu vēlmi doties uz spēļu zāli, jo abas ēkas neatrodas tuvu viena otrai, lai to piedāvātās vērtības varētu būt savstarpēji pretrunīgas. Iespējamā spēļu zāles atrašanās vieta neatrodas pilnībā līdzās Jūrmalas kultūras centram, abas ēkas šķir Omnibusa iela un Horna dārzs. Vērtējot, vai iespējamā spēļu zāle varētu negatīvi ietekmēt kultūras nama apmeklētājus, jāņem vērā, ka šīs divas ēkas nebūt nav pilsētā galvenās sabiedriskās celtnes. Pilsētas centrā ir daudz un dažādu objektu, kas atrodas līdzās, tādēļ arī asociatīvā ietekme ir krietni vien mazāka, nekā tas būtu gadījumos, kad konkrētā vietā atrastos vien dažas sabiedriskās celtnes.

[2.3] Dome, pieņemot lēmumu, nav ievērojusi vienlīdzības principu. 2014.gada 16.janvārī dome pieņēma lēmumu Nr.24, ar kuru SIA „Furors", kam bija izsniegta atļauja organizēt azartspēles Ventspils šosejā 30a, Jūrmalā, tika izsniegta atļauja organizēt azartspēles /adrese B/, pamatojoties uz domes secinājumu, ka azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā neradīs Jūrmalas pilsētas administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu. SIA „Furors" spēļu zāle /adrese B/ atrodas tieši pretī Jūrmalas kultūras centram, tās faktiskais attālums no iespējamās spēļu zāles atrašanās vietas /adrese/ ir vien daži metri, līdz ar to arī iespējamais attālums līdz Majoru vidusskolai ir līdzvērtīgs, kāds tas būtu no spēļu zāles /adrese/. Tādējādi šajā gadījumā dome ir pieņēmusi klaji pretrunīgus administratīvos aktus, radot kādam no komersantiem prioritārāku stāvokli pret citiem tirgus dalībniekiem konkrētajā administratīvajā teritorijā.

[3] Atbildētāja tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem.

[3.1] Domes Drošības un kārtības jautājumu komiteja 2015.gada 29.jūlija sēdē pieņēma lēmumu neatbalstīt sagatavoto jautājumu par spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vietas atvēršanu /adrese/.

[3.2] Azartspēļu un izložu likuma 42.panta ceturtajā daļā likumdevējs nepārprotami un imperatīvi noteicis, ka pašvaldība atļauju izsniedz uz nenoteiktu laiku, bet Azartspēļu un izložu likuma 42.panta sestā un septītā daļa regulē labvēlīga tiesiska administratīvā akta (atļaujas) atcelšanu noteiktu apstākļu konstatēšanas gadījumā. Tādējādi speciālajās tiesību normās ir ietverti nosacījumi, kas jāievēro, atceļot atļauju atvērt spēļu zāli, tostarp attiecībā uz termiņu, kurā atceltā

atļauja zaudē spēku. Citus nosacījumus vai priekšnoteikumus, kuriem iestājoties vai pastāvot pašvaldība būtu tiesīga atcelt vai anulēt izsniegto atļauju, likumdevējs nav paredzējis. Ja pašvaldība pieņemtu lēmumu par atļaujas izsniegšanu uz laiku, šāds lēmums būtu uzskatāms par prettiesisku. Turklāt likumdevējs nav paredzējis iespēju pārcelt jau esošo izsniegto atļauju uz citu adresi. Saskaņā ar Azartspēļu un izložu likuma 42.panta regulējumu azartspēļu organizēšana ir sasaistāma ar katru konkrēto vietu (telpām), un katrā konkrētajā gadījumā ir veicama izvērtēšana, līdz ar to pēc azartspēļu organizētāja pieprasījuma netiek veikta jau izsniegtas atļaujas automātiska pārcelšana uz citu vietu (telpām).

Likumdevējs domei nav paredzējis tiesības atcelt izsniegto atļauju, izņemot gadījumus, kad ar azartspēļu organizēšanu konkrētajā vietā tiek radīts būtisks valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārums. Pat ja dome konstatētu minēto priekšnoteikumu un atceltu atļauju, atļauja saskaņā ar Azartspēļu un izložu likuma 42.panta septīto daļu būtu spēkā vēl piecus gadus.

Turklāt pieteicēja, vēršoties domē, lūdza pārcelt pieteicējai izsniegto atļauju no Jomas ielas 37 uz Jomas ielu 33. Attiecīgi secināms, ka pieteicēja faktiski neizsaka konsekventus prasījumus.

[3.3] Ēka /adrese/atrodas vēsturiskās gājēju ielas pašā sākumā (krustojumā ar Omnibusa ielu) un savā ziņā ir pilsētas (Majoru) vizītkarte. Tieši gar minēto ēku ir tuvākā izeja līdz jūrai pilsētas viesiem, kas ierodas Majoros ar sabiedrisko transportu vai novieto automašīnu Majoru stāvlaukumā. Attiecīgi šāda azartspēļu atrašanās vieta tikai un vienīgi veicinātu personu iesaisti azartspēlēs.

Izskatāmajā gadījumā ar atteikumu pieteicējai atvērt azartspēļu organizēšanas vietu /adrese/ sabiedrības ieguvums ir lielāks nekā iespējamais pieteicējas interešu aizskārums.

[3.4] Dome ir izsniegusi pieteicējai atļauju azartspēļu zāles ierīkošanai Jomas ielā 37. 2014.gada 16.janvārī dome ir pieņēmusi lēmumu par atļauju atvērt spēļu zāli un organizēt azartspēles /adrese B/ SIA „Furors". Ņemot vērā, ka adreses /adrese A/ un /adrese B/ atrodas ļoti netālu, nav pamata uzskatīt, ka dome jebkādā veidā SIA „Furors" būtu nostādījusi priviliģētākā situācijā.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 11.februāra spriedumu pieteicējas pieteikums tika noraidīts. Spriedums motivēts šādi.

[4.1] No pieteikuma un pieteicējas pilnvarotās pārstāves tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem tiesa secina, ka pieteicēja vēlas ne vien atļaujas izsniegšanu spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vietu atvēršanai pirmajā stāvā /adrese/, bet arī - lai tiktu anulēta iepriekš saņemtā atļauja spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vietu atvēršanai Jomas ielā 37. Pieteicējas ieskatā, minētais uzskatāms par jau izsniegtās atļaujas vietas maiņu uz laiku. Proti, pieteicēja norāda, ka atļauja spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vietu atvēršanai /adrese/ nepieciešama tikai uz laiku, kamēr notiek renovācijas darbi /adrese/.

[4.2] Izvērtējot pieteicējas prasījumus, tiesa konstatē, ka Azartspēļu un izložu likuma 42.panta ceturtā daļa noteic, ka pašvaldība atļauju atvērt kazino, spēļu zāli, bingo zāli, totalizatoru vai derību likmju pieņemšanas vietu un organizēt attiecīgās azartspēles konkrētajās telpās izsniedz uz nenoteiktu laiku. Izsniegtā atļauja zaudē spēku šā panta sestajā daļā paredzētajā gadījumā, ievērojot septītajā un astotajā daļā noteikto kārtību. Panta sestajā daļā noteikts, ja azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā rada būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu, pašvaldības dome (padome) ar motivētu lēmumu ir tiesīga atcelt izsniegto atļauju atvērt kazino, spēļu zāli, bingo zāli, totalizatoru vai derību likmju pieņemšanas vietu un organizēt attiecīgās azartspēles konkrētajās telpās. Saskaņā ar panta septīto daļu, šā panta sestajā daļā minētajā gadījumā pašvaldības izsniegtā atļauja atvērt kazino, spēļu zāli, bingo zāli, totalizatoru vai derību likmju pieņemšanas vietu un organizēt attiecīgās azartspēles konkrētajās telpās zaudē spēku pēc pieciem gadiem, skaitot no attiecīgā domes (padomes) lēmuma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa secina, ka likumdevējs pašvaldībām nav piešķīris tiesības atļauju izsniegt uz noteiktu laiku, kā arī likumdevējs ir paredzējis tikai vienu konkrētu gadījumu, kuram iestājoties, pašvaldība ir tiesīga atcelt izsniegto atļauju, proti, ja azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā rada būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu. Likumdevējs pietiekami skaidri ir definējis jautājumus, kas saistīti ar atļaujas izsniegšanas laiku un atcelšanas iespējām.

Tādējādi pašvaldība nevar pieņemt lēmumu par atļaujas izsniegšanu uz laiku, šāds lēmums būtu uzskatāms par prettiesisku, jo neatbilstu spēkā esošajām tiesību normām.

[4.3] Tiesa atzīst, ka likumdevējs nav arī paredzējis tādu iespēju, kā „pārcelt jau esošo izsniegto atļauju uz citu adresi".

Spēkā esošais tiesiskais regulējums sasaista azartspēļu organizēšanu ar konkrēto vietu (telpām), tādējādi katrā konkrētajā gadījumā, lemjot par atļaujas izsniegšanu, ir veicama individuāla izvērtēšana.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka pieteicējas prasījums faktiski ir par atļaujas azartspēļu organizēšanai izsniegšanu /adrese/, pieteicējas prasījums ir precizējams, proti, konkrētajā gadījumā pieteicējas prasījums ir par jaunas atļaujas sniegšanu spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vietas atļaujas izsniegšanai pieteicējai /adrese/.

[4.4] Kārtība, kādā azartspēļu organizētājam var tikt izsniegta atļauja azartspēļu zāles atvēršanai noteiktās telpās kādas pašvaldības administratīvajā teritorijā, ir noteikta Azartspēļu un izložu likuma 42.pantā „Pašvaldības tiesības azartspēļu regulēšanā".

Lai saņemtu atļauju, atbilstoši Azartspēļu un izložu likuma 42.panta pirmajai daļai personai ir jāiesniedz pašvaldībai iesniegums un šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā norādītie dokumenti.

Saskaņā ar Azartspēļu un izložu likuma 42.panta otro un trešo daļu pēc iesnieguma un tam pievienoto dokumentu saņemšanas pašvaldība izvērtē iesniegumā minētās azartspēļu vietas atbilstību šā likuma 41.panta otrajā daļā noteiktajiem ierobežojumiem. Ja iesniegumā norādīta vieta, uz kuru attiecas vismaz viens no šā likuma 41.panta otrajā daļā noteiktajiem

ierobežojumiem, pašvaldība atsaka atļaujas izsniegšanu. Ja azartspēles paredzēts rīkot vietā, uz kuru nav attiecināmi šā likuma 41.panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi, par atļauju organizēt azartspēles katrā konkrētajā gadījumā lemj pašvaldības dome (padome), izvērtējot to, vai azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā nerada būtisku valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārumu.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja iesniegumam ir pievienojusi Azartspēļu un izložu likuma 42.panta pirmās daļas 1. un 2.punktā noteiktos dokumentus. Tāpat lietā nav strīda par to, ka konkrētajā gadījumā nepastāv Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi.

Lietā ir strīds par to, vai azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā - /adrese/ - varētu radīt būtisku valsts un Jūrmalas pilsētas iedzīvotāju interešu aizskārumu.

[4.5] Azartspēļu un izložu likuma 42.panta trešajā daļā ietvertais jēdziens „būtiskas valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju intereses" ir nenoteiktais jeb atklātais tiesību jēdziens, kas ietverts normas tiesiskā sastāva, nevis tiesisko seku daļā. Tas pats par sevi neparedz rīcības brīvību. Rīcības brīvība pastāv, ja pašvaldībai, konstatējot, ka gadījums ir ielasāms nenoteiktajā tiesību jēdzienā (ir konstatējams, ka azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā rada būtisku interešu aizskārumu), ir vēl arī tiesības izvēlēties, vai administratīvo aktu izdot un kādu tieši izdot (iespēja izvēlēties tiesiskās sekas). Tad pašvaldība lemj, izdarot lietderības apsvērumus un novērtējot, vai lēmums nebūs pretējs samērīguma principam. Tas iekļauts likumā, lai pašvaldībai būtu iespējams novērtēt iespējamās azartspēļu organizēšanas vietas atrašanās riskus savā administratīvajā teritorijā un tos samazināt (sk. *Augstākās tiesas 2010.gada 18.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-289/2010 7. un 8.punktu*).

Kā atzina Augstākā tiesa, likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un Azartspēļu un izložu likuma 41.panta otrajā daļā noteicis tās vietas, kurās sabiedrības interešu aizsardzības nolūkos azartspēles organizēt nav pieļaujams. Atzīstot, ka šāds tiesiskais regulējums nav pietiekams sabiedrības interešu aizsardzībai, likumdevējs ir noteicis pašvaldības kompetenci katrā konkrētā atļaujas izsniegšanas vai azartspēļu vietas darbības gadījumā vērtēt sabiedrības interešu aizsardzības pietiekamību un azartspēļu organizēšanu liegt. Šādas kompetences piešķiršana tieši pašvaldībām balstās nepieciešamībā pārzināt un novērtēt attiecīgās administratīvās teritorijas un iespējamās azartspēļu rīkošanas vietas konkrētos apstākļus. No tā izriet arī pašvaldības tiesību lemt par atļaujas atcelšanu ekskluzivitāte. Tādēļ tiesa, veicot kontroli pār aizliegumu attiecīgā vietā sniegt azartspēļu pakalpojumus, var pārbaudīt (tai jāpārbauda), vai iestāde ir ievērojusi likuma nosacījumus, bet nevar iejaukties iestādes kompetencē pēc būtības (sk. *Augstākās tiesas 2010.gada 14.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-404/2010 7.punktu*).

Ievērojot minēto, tiesa pārbauda to, vai iestāde, izvērtējot konkrētās vietas apstākļus, pamatoti secināja, ka spēļu zāles atvēršana konkrētajā vietā varētu radīt būtisku pašvaldības iedzīvotāju interešu aizskārumu.

[4.6] No pārsūdzētā lēmuma un domes pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem secināms, ka pieteicējas iecerētā spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vieta /adrese/ atrodas netālu no izglītības iestādes (Majoru vidusskolas, Rīgas iela 3) un tas var atstāt negatīvu ietekmi uz izglītojamām personām, kā arī jāņem vērā blakus esošais Jūrmalas Kultūras centrs (/adrese C/), kur regulāri tiek organizēti dažādi kultūras pasākumi gan pieaugušajiem, gan bērniem.

Domes pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē atzina pieteicējas iebildumus attiecībā uz argumentu par Majoru vidusskolas pietiekamo attālumu no pieteicējas iecerētās jaunās azartspēļu organizēšanas vietas /adrese/, tomēr vienlaikus, domes ieskatā, vērā ņemama arī pieteicējas jaunās spēļu zāles iecerētā atrašanās vieta, proti, vēsturiskās gājēju ielas pašā sākumā (krustojumā ar Omnibusa ielu), kas uzskatāma par pilsētas centrālās daļas (Majoru) vizītkarti. Tieši gar minēto ēku ir tuvākā izeja līdz jūrai pilsētas viesiem, kas ierodas Majoros ar sabiedrisko transportu vai novieto automašīnu Majoru stāvlaukumā. Tādējādi šāda azartspēļu vieta veicinātu personu iesaisti azartspēlēs.

Ievērojot minēto, dome uzskata, ka, izsniedzot atļauju pieteicējai spēļu zāles atvēršanai /adrese/, kas ir stratēģiski nozīmīga vieta intensīvas pilsētas viesu un iedzīvotāju plūsmas dēļ, varētu tikt nodarīts būtisks aizskārums Jūrmalas iedzīvotāju, jo sevišķi jauniešu, interesēm.

Savukārt pieteicēja norāda, ka faktiskais attālums no Majoru vidusskolas līdz iespējamai spēļu zāles atrašanās vietai nevar tikt uzskatīts par tādu, kas veicinātu nepilngadīgu personu vēlmi doties uz spēļu zāli, savukārt attiecībā uz Jūrmalas Kultūras centra tuvumu pieteicēja norāda, ka minētā ēka nebūt nav pilsētas galvenā sabiedriskā celtne. Turklāt /adrese/atrodas salīdzinoši netālu no adreses, kur pieteicējai šobrīd ir izsniegta atļauja organizēt azartspēles.

[4.7] Izvērtējot minētos procesa dalībnieku argumentus, tiesa nonāk pie secinājuma, ka dome pamatoti ir atteikusies izsniegt pieteicējai azartspēļu organizēšanas vietas atļauju /adrese/, jo tas būtiski aizskars pilsētas viesu un iedzīvotāju intereses. Minēto secinājumu tiesa izdarījusi, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

Augstākā tiesa, izskatot līdzīgas lietas, ir arī norādījusi, ka pašvaldība par „būtisku iedzīvotāju interešu aizskāruma" satura kritērijiem vairākās lietās ir noteikusi sabiedrības kustības lielu intensitāti (aktivitāti), daudzdzīvokļu ēku, biroju un izglītības iestāžu tuvumu, iedzīvotāju vispārīgu negatīvu attieksmi, kā arī Azartspēļu un izložu likumā minēto vietu, kurās azartspēļu organizēšanas vietas nav pieļautas, tuvumu vai esību. Pārbaudot šos kritērijus, Augstākā tiesa tiem ir sniegusi savu novērtējumu, citastarp norādot, ka „kultūras, izglītības, reliģisko organizāciju iestāžu tuvums" ir pamatots iemesls, lai liegtu spēļu zāles atvēršanu, jo var provocēt tieši nepilngadīgo personu interesi par azartspēlēm un tādējādi radīt kaitīgu ietekmi un pretrunas starp azartspēļu un kultūras, izglītības vai reliģisko organizāciju iestāžu piedāvātajām vērtībām *(sk. Augstākās tiesas 2010.gada 22.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-318/2010 14.punktu)*.

Vienlaikus Augstākā tiesa ir vērsusi uzmanību, ka vērtējami ir pilsētas teritorijas plānojumā minētie mērķi un attīstības perspektīvas *(sk. Augstākās tiesas 2010.gada 18.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-289/2010 10.punktu)*.

No minētajām Augstākās tiesas atziņām secināms, ka kultūras un izglītības iestāžu tiešs tuvums ir būtisks arguments,

vērtējot sabiedrības interešu aizskāruma būtiskumu un ir pietiekami, ja iestāde ir norādījusi uz objektīvi iespējamu sabiedrības interešu būtisku aizskārumu, taču iestādei nav jāpierāda, ka konkrētajā gadījumā noteikti radīsies sabiedrības interešu būtisks aizskārums.

[4.8] Izvērtējot domes norādītos argumentus azartspēļu organizēšanas vietas /adrese/ atļaujas izsniegšanas atteikumam, tiesa atzīst, ka pieteicējas iecerētā spēļu zāles vieta atrodas vēsturiskās gājēju ielas pašā sākumā (krustojumā ar Omnibusa ielu), kas neapšaubāmi ir uzskatāma par pilsētas (Majoru) centrālo vietu un pilsētas vizītkarti. No lietā iesniegtajām fotogrāfijām nepārprotami redzams, ka tieši gar minēto ēku ir tuvākā izeja līdz Jomas ielai un uz jūru tiem pilsētas viesiem, kas ierodas Majoros ar sabiedrisko transportu - vilcienu, autobusu, vai arī novieto savu automašīnu Majoru stāvlaukumā. Ievērojot, ka Jūrmala ir kūrortpilsēta un konkrētā pilsētas daļa ir tieši paredzēta atpūtai un izklaidēm, spēļu zāles atrašanās uz Jomas ielas pati par sevi nerada būtisku sabiedrības aizskārumu, tomēr spēļu zāles atrašanās konkrētajā vietā - /adrese/, neapšaubāmi ir atzīstams par būtisku sabiedrības interešu aizskārumu, jo pirmais, ko pilsētas viesi, ierodoties Jūrmalā, ieraudzītu, būtu azartspēļu organizēšanas vieta, kas kopumā nerada patīkamu pirmo iespaidu par pilsētu.

[4.9] Vērā ņemams arī fakts, ka dome ir devusi atļauju pieteicējai organizēt azartspēles citā vietā - Jomas ielā 37. Minētā vieta ir tikai dažu desmitu metru attālumā no pieteicējas iecerētās azartspēļu organizēšanas vietas, tomēr tā iekļaujas Jomas ielas kopējā veidolā. Minētais attiecas arī uz pieteicējas minēto SIA „Furors" spēļu zāli /adrese B/, kas arī ir dažu desmitu metru attālumā no vietas /adrese/, bet nevar ietekmēt pirmā iespaida veidošanos par pilsētu.

Tiesa atzīst, ka domes apsvērumi ir loģiski pamatoti un ticami, ņemot vērā konkrētās vietas apstākļus. Ievērojot minēto tiesa atzīst, ka pastāv objektīva iespējamība, ka pieteicējas iecerētā azartspēļu organizēšanas vieta /adrese/ būtiski aizskars sabiedrības intereses.

[4.10] Izvērtējot pieteicējas argumentus, tiesai rodas pamatotas šaubas, ka pieteicēja pēc ēkas Jomas ielā 37 nodošanas ekspluatācijā, atsākot šajās telpās azartspēļu organizēšanu saskaņā ar izsniegto atļauju, atteiksies no azartspēļu organizēšanas iespējas arī /adrese/, ja attiecībā uz šo vietu būtu saņemta atļauja azartspēļu organizēšanai.

[4.11] Pieteicēja norāda, ka dome, pieņemot lēmumu, nav ievērojusi vienlīdzības principu, proti, dome ir pieņēmusi klaji pretrunīgus administratīvos aktus attiecībā pret SIA „Furors" un pieteicēju, radot kādam no komersantiem prioritārāku stāvokli attiecībā pret citiem.

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka dome ir izsniegusi pieteicējai atļauju azartspēļu organizēšanai Jomas ielā 37. Tāpat lietā nav strīda, ka 2014.gada 16.janvārī dome ir pieņēmusi lēmumu Nr. 24 „Par atļauju atvērt spēļu zāli un organizēt azartspēles /adrese B/", ar kuru SIA „Furors" atļauts atvērt spēļu zāli un organizēt azartspēles /adrese B/.

Tiesa nekonstatē vienlīdzības principa pārkāpumu konkrētajā gadījumā, jo gan pieteicējai, gan SIA „Furors" ir izsniegtas atļaujas azartspēļu organizēšanai Jomas ielā. Savukārt pieteicēja vēlas panākt sev izdevīgāku situāciju, lūdzot atļauju vēl vienas azartspēļu organizēšanas vietas atvēršanai.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību un apelācijas sūdzības papildinājumus, tās balstītas uz šādiem argumentiem.

[5.1] Ne no iesnieguma, ne pieteikuma, ne pieteicējas pārstāves tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem neizriet pieteicējas lūgums izsniegt (vai pārcelt) atļauju spēļu zāles, bāra un totalizatora derību likmju pieņemšanas vietas atvēršanai /adrese/ uz noteiktu laiku, proti, kamēr objektā /adrese A/ notiek remontdarbi.

[5.2] Tiesa ir nepareizi konstatējusi, ka spēļu zāles atrašanās /adrese/ varētu radīt būtisku valsts un sabiedrības interešu aizskārumu, jo konkrētā ēka atrodas vēsturiskās gājēju ielas pašā sākumā, kas ir uzskatāma par pilsētas (Majoru) centrālo vietu un pilsētas vizītkarti.

Tiesa nav vērtējusi faktiskos apstākļus pilsētā, bet, pamatojoties uz atbildētājas pausto, ka objekts /adrese/ ir pirmais, ko Jūrmalas pilsētas viesi ierauga, ierodoties pilsētā, pievienojusies atbildētājas apgalvojumam, ka ēka /adrese/ ir uzskatāma par pilsētas (Majoru) centrālo vietu un pilsētas vizītkarti. Šis apgalvojums nav patiess un objektīvs, jo pirmais, ko ierauga Jūrmalas viesi, iebraucot pilsētā, ir Priedaine vai Ķemeri. Turklāt Majori nav uzskatāmi par atsevišķu administratīvo teritoriju Jūrmalas pilsētā, bet gan par konkrētu pilsētas daļu.

Atbilstoši Jūrmalas pilsētas domes izstrādātajai Jūrmalas kūrortpilsētas 2014 - 2020 vīzijai kā Jūrmalas pilsētas kultūrvēsturiskā centra atpazīstamības objekti ir norādīti Dzintaru koncertzāle, Jomas iela, pludmale, šaura zemes strēle starp Lielupi un Baltijas jūru.

Tiesa pati ir norādījusi, ka konkrētā teritorija arī saskaņā ar Jūrmalas pilsētas kā kūrortpilsētas teritorijas plānojumu ir paredzēta atpūtai un izklaidēm. Ņemot vērā, ka Jomas iela vēsturiski ir bijusi iela, uz kuras atrodas dažādas izklaides un atpūtas vietas, tad, vērtējot iespējamo azartspēļu organizēšanas atrašanās vietu, ir loģiski, ka tā atrodas pilsētas teritorijā, kas tieši paredzēta šāda rakstura iestādēm.

Pieteicēja kritiski vērtē argumentu, ka pieteicējas iecerētā spēļu zāles vieta atrodas vēsturiskās gājēju ielas pašā sākumā, tādēļ, lai arī uz šīs ielas atrodas izklaides vietas, konkrētā vieta radītu būtisku iedzīvotāju interešu aizskārumu. Izkāpjot no pasažieru vilciena stacijā „Majori", ēka /adrese/ nav pirmais objekts, kuru ierauga pilsētas viesi.

Pati tiesa ir konstatējusi, ka objekti /adrese/atrodas vien dažu metru attālumā cits no cita, tātad pilsētas viesi visus šos objektus var redzēt vienlīdz labi un arī iespaids kādu rada šie objekti ir līdzīgs, ņemot vērā to atrašanās vietu tuvumu vienam no otra.

[5.3] Tiesa spriedumā nav vērtējusi, vai domes lēmumu pieņemšanas procesā tika ievērots vienlīdzīgas attieksmes princips, bet virspusīgi apskatījusi esošo azartspēļu organizēšanas vietu novietojumu pilsētā.

Domes 2015.gada 13.augusta lēmumā minētais pamatojums un lietā konstatētā domes rīcība un argumentācija,

pieņemot nelabvēlīgu administratīvo aktu, kā arī lēmumā minētie pamatojumi nav atbilstoši Azartspēļu un izložu likuma 42.panta trešās daļas noteikumiem, kā arī nav tādi, kas būtu atzīstami par tiesiskam mērķim atbilstošiem un būtu izdarīti saskaņoti un sistemātiski, realizējot viendabīgu politiku un nodrošinot vienādu attieksmi azartspēļu licenču jautājumu izskatīšanā. To pierāda gan 2015.gada 13.augusta lēmumā minētie argumenti, pretstatā šo argumentu neesībai domes 2014.gada 16.janvāra lēmumā Nr.24, ar kuru pozitīvi izlemts jautājums par SIA „Furors" licences pārcelšanu.

Eiropas Savienības Tiesa ir norādījusi, ka pat, ja dalībvalsts var noteikt nepieciešamo aizsardzības līmeni azartspēļu jomā, tās rīcības brīvība tomēr nedrīkst apdraudēt pakalpojumu sniegšanas brīvību. Tādējādi azartspēļu atļaujas sistēmai esot jābūt pamatotai ar nediskriminējošiem un iepriekš zināmiem objektīviem kritērijiem.

Lai ievērotu vienlīdzīgas attieksmes principu un no tā izrietošo pārskatāmības pienākumu, azartspēļu atļauju izsniegšanas sistēmai ir jābūt pamatotai ar nediskriminējošiem un iepriekš zināmiem objektīviem kritērijiem, lai nodrošinātu, ka valsts iestāžu rīcības brīvības izmantošana tiek ierobežota tādā viedā, lai tā netiktu izmantota patvaļīgi *(sk. Eiropas Savienības Tiesas sprieduma lietā Sporting Exchange 50.punktu)*.

[5.4] Pieteicēja uzskata, ka lietās Nr.A420224514 un Nr.A420154016 ir līdzvērtīgi faktiskie apstākļi kā izskatāmajā lietā, un pirmās instances tiesa nepamatoti nav konstatējusi vienlīdzības principa pārkāpumu.

[6] Dome rakstveida paskaidrojumā tiesai norādīja, ka apelācijas sūdzību neatzīst un pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju uzskata par pareizu.

[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

M o t ī v u d a ļ a

[8] Administratīvā apgabaltiesa, izskatījusi lietu pēc būtības, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus, secina, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota.

[9] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, tādēļ atbilstoši Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtajai daļai pievienojas pirmās instances spriedumā izteiktajai motivācijai *(sk. šī sprieduma 4.3.-4.11.punktu)* un atkārtoti to nenorāda.

[10] Pieteicējas ieskatā, pirmās instances tiesa nepareizi nodibinājusi faktu, ka pieteicēja ir izteikusi lūgumu pārcelt izsniegto atļauju azartspēļu organizēšanai uz noteiktu laiku (kamēr tiks veikta esošās spēļu zāles Jomas ielā 37 renovācija) – pieteicējas patiesā vēlme esot pārcelt izsniegto atļauju azartspēļu organizēšanai pavisam.

[11] Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicēja 2015.gada 10.jūnijā vērsās pašvaldībā ar iesniegumu *(lietas 21.lapa)* par izsniegtās atļaujas spēļu zāles atvēršanai pārcelšanu, proti, lūdza izsniegt atļauju spēļu zāles, bāra un totalizatora derību likmju pieņemšanas vietas atvēršanai /adrese/, pārceļot pieteicējai izsniegto atļauju spēļu zāles darbībai no struktūrvienības /adrese A/. Var piekrist pieteicējai, ka ne no minētā iesnieguma, ne arī no vēlāk pašvaldībai papildus 2015.gada jūlijā elektroniski *(lietas 20.lapa)* un augustā rakstiski *(lietas 16.-17.lapa)* sniegtās informācijas neizriet, ka pieteicēja būtu paudusi vēlmi spēļu zāli /adrese/ atvērt uz laiku – pieteicēja ir vienīgi norādījusi, ka darbība spēļu zālē Jomas ielā 37 konkrētajā laika periodā nenotiek (ir apturēta) ēkas rekonstrukcijas dēļ. Līdz ar to nav pamatots pirmās instances tiesas secinājums, ka pieteicēja vēlas saņemt terminētu atļauju (uz laiku, kamēr darbība citā spēļu zālē faktiski nenotiek).

Taču minētā kļūda nav ietekmējusi tiesas sprieduma pareizību pēc būtības, jo, konstatējot, ka normatīvie akti vispār neparedz terminētas atļaujas izsniegšanu, pirmās instances tiesa turpmāk izvērtēja, vai pieteicējai ir tiesības uz atļaujas saņemšanu pēc būtības.

Pirmās instances tiesa, izvērtējot attiecīgo iesniegumu, kā arī pieteikuma un tiesas sēdē sniegto paskaidrojumu saturu, ir pareizi secinājusi, ka pieteicējas prasījums ir precizējams kā prasījums par jaunas atļaujas sniegšanu spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vietas atļaujas izsniegšanai pieteicējai /adrese/.

[12] Apgabaltiesa konstatē, ka, vēršoties iestādē, pieteicēja ir paudusi vēlmi saņemt atļauju spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vietas atvēršanai /adrese/, pārceļot pieteicējai izsniegto atļauju spēļu zāles darbībai no struktūrvienības Jomas ielā 37. Savukārt pieteikumā pieteicēja lūgusi pieņemt tai labvēlīgu administratīva akta izdošanu par spēļu zāles, totalizatora un derību likmju pieņemšanas vietas atļaujas izsniegšanu /adrese/, anulējot iepriekš izsniegto atļauju Jomas ielā 37.

Attiecībā uz iespēju „pārcelt atļauju, atceļot iepriekš izdoto atļauju" apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

Pirmās instances tiesas norādītās tiesību normas – Azartspēļu un izložu likuma 42.panta ceturtā, sestā un septītā daļa – regulē gadījumus, kad pati iestāde var atcelt reiz izsniegto atļauju (ja skartas būtiskas sabiedrības intereses), un regulē šādas atcelšanas sekas (atļauja paliek spēkā vēl piecus gadus no attiecīgā lēmuma spēkā stāšanās dienas), proti, minētās tiesību normas ir vērstas uz administratīva akta adresāta jau reiz iegūto tiesību aizsardzību. Taču minētais regulējums, apgabaltiesas ieskatā, nenozīmē, ka persona nevar panākt tai labvēlīga tiesiska administratīvā akta atcelšanu pēc pašas personas iniciatīvas.

Vispārīgi ne Administratīvā procesa likumā, ne speciālajā tiesību normā – Azartspēļu un izložu likumā, šāds gadījums nav atrunāts. Apgabaltiesas ieskatā, šāds gadījums ir netipisks, jo parasti personai nav nepieciešama tai labvēlīga tiesiska administratīvā akta atcelšana – persona vienkārši neizmanto ar šo administratīvo aktu piešķirtās tiesības. Taču, apgabaltiesas ieskatā, var pastāvēt gadījumi, kad personai tas varētu būt nepieciešams, piemēram, ja normatīvie akti nosaka kompetento iestāžu piešķirto atļauju maksimālo skaitu un, piešķirot vēl vienu atļauju, šis skaits jau būtu pārsniegts (proti, neprasot viena administratīvā akta izdošanu, persona nevarētu panākt cita tai labvēlīga administratīvā akta izdošanu).

Taču tādā gadījumā, apgabaltiesas ieskatā, personas attiecīgajai vēlmei ir jābūt skaidri un nepārprotami paustai, lai nepieļautu pārpratumus un nepamatotus personas tiesību ierobežojumus (proti, izslēgtu iestādes iespēju kļūdīties, izvērtējot personas patieso gribu), it īpaši tik sensitīvā jautājumā, kurā normatīvie akti it īpaši nosaka personas reiz iegūto tiesību aizsardzību, citastarp, ņemot vērā, ka attiecīgā atļauja ir pamats citu labvēlīgu administratīvo aktu izdošanai (atbilstoši Azartspēļu un izložu likuma 26.pantam, tikai esot šādai atļaujai, Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija izsniedz spēļu zāles licenci spēļu zāles atvēršanai tieši licencē norādītajā vietā).

Konkrētajā gadījumā pieteicēja, vēršoties pašvaldībā, nav lūgusi iepriekš izsniegtās atļaujas anulēšanu – pieteicēja ir lūgusi pārcelt jau izsniegto atļauju spēļu zāles atvēršanai no Jomas ielas 37 uz Jomas ielu 33. Ja arī no šāda iesnieguma, iespējams, varēja nojaust, ka pieteicēja vairs nevēlas izmantot spēļu zāli /adrese A/, tad šāda „slēpta vēlme", kā jau apgabaltiesa norādīja iepriekš, nevar būt par pamatu tam, lai iestāde lemtu par personai labvēlīga tiesiska administratīvā akta atcelšanu.

Savukārt, vērtējot, vai attiecīgā satura iesniegums vērtējams kā iesniegums par administratīvā akta nosacījumu (vietas) maiņu, apgabaltiesa norāda, ka konkrētajā gadījumā šāds prasījums nebija iespējams, jo normatīvie akti paredz atļaujas izsniegšanu spēļu zāles atvēršanai konkrētā vietā (telpās), tātad spēļu zāles darbības vieta ir nevis administratīvā akta nosacījums, bet gan patstāvīga administratīvā akta daļa, bez kura administratīvais akts pats par sevi nevar pastāvēt.

Attiecībā uz pieteicējas argumentu, ka pašvaldība ir pārkāpusi vienlīdzības principu, jo 2014.gada 16.janvārī ir pieņēmusi lēmumu Nr.24 *(lietas 30.lapa)*, ar kuru SIA Furors" ir ļāvusi pārcelt spēļu zāli no Ventspils šosejas 30a, Jūrmalā, uz Jomas ielu 40, Jūrmalā, apgabaltiesa norāda, ka, lai arī SIA „Furors" bija izteikusi attiecīgu lūgumu, faktiski lēmums ir pieņemts nevis par atļauju spēļu zāli pārcelt, bet – par atļauju atvērt jaunu spēļu zāli /adrese B/. Ņemot vērā attālumu starp SIA „Furors" jau izmantoto un paredzēto spēļu zāli, minētajā gadījumā nevarēja būt nozīmes apstāklim, vai SIA „Furors" turpinās izmantot ar citu atļauju piešķirtās tiesības, attiecīgi pašvaldība norādītajā lēmumā nav lēmusi ne par iepriekš piešķirtās atļaujas atcelšanu, ne par atļaujas nosacījumu maiņu.

Ievērojot visu minēto, secināms, ka pašvaldība, reaģējot uz konkrēto pieteicējas iesniegumu, bija tiesīga lemt vienīgi par jauna administratīvā akta izdošanu – atļauju spēļu zāles atvēršanai /adrese/. Līdz ar to pirmās instances tiesa pareizi noteikusi pieteikuma priekšmetu.

Ievērojot minēto, lietā arī nav nozīmes pieteicējas argumentiem par to, ka viņas patiesais mērķis ir bijis turpināt darbību tikai vienā spēļu zālē. Attiecīgi apstāklis, ka pieteicējai ir spēkā esoša atļauja spēļu zāles atvēršanai Jomas ielā 37 un pieteicēja nav atteikusies no tās izmantošanas tiesībām (un, kā izriet no lietas materiāliem – arī no Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas izsniegtās spēļu zāles licences), varēja tikt ņemts vērā, izskatot konkrēto lietu.

[13] Vērtējot, vai azartspēļu organizēšana konkrētajā vietā - /adrese/ – varētu radīt būtisku valsts un Jūrmalas pilsētas iedzīvotāju interešu aizskārumu, pirmās instances tiesa ir pareizi noskaidrojusi iestādes un tiesas pārbaudes apjomu (sk. šī sprieduma 4.3.-4.5.punktu) un iestādes atteikuma pamatojumu (sk. šī sprieduma 4.6.punktu), proti, iestāde (lēmumā, komisijas sēdē, tiesā) konstatējusi šādus būtiskus apstākļus: 1) šī vieta atrodas netālu no izglītības iestādes (Majoru vidusskola, Rīgas iela 3), līdz ar to nepilngadīgo izglītojamo vidū var rasties negatīva interese par azartspēlēm, vēlme apmeklēt spēļu zāli, radīt pretrunas starp azartspēļu un izglītības iestādes piedāvātajām vērtībām; 2) blakus atrodas Jūrmalas Kultūras centrs (Jomas iela 35), kur regulāri tiek organizēti dažādi kultūras pasākumi gan pieaugušajiem, gan bērniem; 3) šī ēka atrodas vēsturiskās gājēju ielas pašā sākumā (krustojumā ar Omnibusa ielu), kas uzskatāma par pilsētas centrālās daļas (Majoru) vizītkarti, un tieši gar attiecīgo ēku ir tuvākā izeja līdz jūrai pilsētas viesiem, kas ierodas Majoros ar sabiedrisko transportu vai novieto automašīnu stāvlaukumā, attiecīgi pirmais, ko ieraudzītu pilsētas viesi, ierodoties Majoros, būtu azartspēļu zāle; 4) aptuveni 40 nevalstisko organizāciju aptaujā noteicošais viedoklis bija neatbalstīt spēļu zāles un vispār šāda veida biznesa attīstību.

[14] Pārbaudot pašvaldību noteiktos kritērijus, Augstākā tiesa tiem ir sniegusi šādu novērtējumu:

a) „sabiedrības kustības liela intensitāte (aktivitāte)" – pamatots tikai tad, ja pastāv apstākļi, kas liecina, ka palielinās risks, ka var pieaugt tādu azartspēļu zālē nokļuvušo personu skaits, kurām tur nemaz nav bijis nolūka doties, un vieta nav saderīga ar citu organizāciju piedāvātajām vērtībām. Taču vispārīgi iedzīvotāju intensīva plūsma pati par sevi nav pietiekama (*Augstākās tiesas 2010.gada 17.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-227/2010 10.punkts, Augstākās tiesas 2010.gada 14.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-404/2010 8.punkts*);

b) „kultūras, izglītības, reliģisko organizāciju iestāžu tuvums" – pamatots, jo var provocēt tieši nepilngadīgo personu interesi par azartspēlēm un tādējādi radīt kaitīgu ietekmi un pretrunas starp azartspēļu un kultūras, izglītības vai reliģisko organizāciju iestāžu piedāvātajām vērtībām (*Augstākās tiesas 2010.gada 22.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-318/2010 14.punkts*). Turpretim tirdzniecības iestāžu un kafejnīcu tuvums ir pieļaujams (*Augstākās tiesas 2010.gada 18.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-289/2010 10.punk*ts).

c) „daudzdzīvokļu ēku tuvums" – vispārināti ir nepamatots, jo lielā pilsētā ir raksturīgi, ka mikrorajoni ir pietiekami blīvi

apbūvēti (*Augstākās tiesas 2010.gada 18.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-289/2010 10.punkts*)
d) „iedzīvotāju vispārīga negatīva attieksme pret azartspēlēm" – pārāk nekonkrēts ir nepamatots (*Augstākās tiesas 2010.gada 17.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-227/2010 10.punkts*).

Vienlaikus Augstākā tiesa ir vērsusi tiesas uzmanību, ka vērtējami ir pilsētas teritorijas plānojumā minētie mērķi un attīstības perspektīvas *(Augstākās tiesas 2010.gada 18.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-289/2010 10.punkts)*.

Apgabaltiesas ieskatā, konkrētajā gadījumā nevar atstāt bez ievērības arī to apstākli, ka pašvaldība ir piešķīrusi atļaujas spēļu zāļu darbībai Jomas ielā 37 un /adrese B/, kā arī līdz šim nav saskatījusi apstākļus, kas būtu par pamatu to atcelšanai Azartspēļu un izložu likuma 42.panta sestās daļas kārtībā. Līdz ar to skeptiski ir vērtējami tādi apstākļi, ko pašvaldība uzskatījusi par būtiskiem atļaujas neizsniegšanai konkrētajā gadījumā, bet kas vienlīdz attiecas arī uz norādītajām divām spēļu zālēm.

[15] Apgabaltiesas ieskatā, sabiedrības (jeb nevalstisko organizāciju) negatīvā attieksme pati par sevi nevar būt pamats azartspēļu aizliegumam, it īpaši ņemot vērā apstākli, ka konkrētajā gadījumā pašvaldība nav noskaidrojusi sabiedrības attieksmi (konkrētus iebildumus) pret azartspēļu organizēšanu tieši konkrētajā vietā.

Kā jau vairākkārt norādījusi Augstākā tiesa, tieši ņemot vērā sabiedrības nelabvēlīgo un neapmierināto attieksmi pret azartspēlēm kā komercdarbības veidu, tika pieņemti 2006.gada 4.jūlija grozījumi Azartspēļu un izložu likumā, paredzot paaugstinātas ierobežojošas prasības pret šo nozari, samazinot to izplatību un sabiedrisko pieejamību, kā arī paaugstinot kvalitātes prasības pret šīs nozares piedāvāto pakalpojumu kvalitāti un drošumu. Likumdevējs, apzinoties sabiedrības atšķirīgo attieksmi pret azartspēlēm un azartspēļu negatīvo ietekmi, vēlējās līdzsvarot to personu intereses, kuras piedāvā azartspēļu pakalpojumus un apzināti tos izmanto, ar tās sabiedrības daļas interesēm, kurai šādi pakalpojumi nav pieņemami un ir viņu intereses aizskaroši. Grozījumi ir vērsti tieši uz tās sabiedrības daļas interešu aizsardzību, kuras nevajadzīgi un negatīvi varētu tikt ietekmētas, jo iepriekš šāda aizsardzība nav bijusi pietiekama. Likumdevējs tādēļ ir pieļāvis, ka attiecīgo pakalpojumu vietu skaits var tikt būtiski samazināts un izvietojums pārstrukturēts atbilstoši sabiedrības interesēm. Tā kā vietējā pašvaldība objektīvi vislabāk pārzina attiecīgās administratīvās teritorijas apstākļus un atbilstoši tiem spēj novērtēt attiecīgas darbības riskus, kompetence izšķirt jautājumu, kuros gadījumos šis komercdarbības veids ir atļaujams konkrētā vietā un kuros nav, ir nodota tieši pašvaldībām (*Augstākās tiesas 2012.gada 14.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-9/2012 9.punkts)*.

Izvērtējot tādus faktorus kā mācību un kultūras iestāžu tuvums, apgabaltiesa konstatē, ka Majoru vidusskola (Rīgas iela 3) atrodas apmēram 600 m attālumā no /adrese/, bez tam tā ir tuvāk tieši Jomas ielai 37 un 40. Papildus tam apgabaltiesa konstatē, ka tāda pat situācija pastāv arī attiecībā uz citu mācību iestādi – Jūrmalas mūzikas vidusskolu (Smilšu ielā 7), kas atrodas apmēram 350 m attālumā, bez tam – tuvāk tieši Jomas ielai 37 un 40. Ievērojot minēto, pati pašvaldība tiesvedības laikā vairs nav uzturējusi attiecīgo argumentu par mācību iestāžu tuvumu.

Var piekrist, ka Jūrmalas Kultūras centrs (Jomas iela 35) atrodas /adrese/ tiešā tuvumā, taču bez ievērības nevar atstāt apstākli, ka tas atrodas vienlīdz tālu arī no Jomas ielas 37 un 40, tātad citos gadījumos pašvaldība šim apstāklim nav piešķīrusi izšķirošu nozīmi.

Iepazīstoties ar Jūrmalas teritorijas plānojumu, apgabaltiesa nekonstatē ne pašvaldības nepārprotami paustu nostāju vispār nepieļaut attiecīgajā teritorijā šādas funkcijas ēkas, ne arī vērā ņemamas atšķirības starp ēkām /adrese/, /adrese A/ un /adrese B/. Atbilstoši 2012.gada teritorijas plānojumam visas šīs ēkas atradās teritorijā ar atļauto izmantošanu 6JD2 (jauktā darījumu apbūves teritorija: daudzfunkcionāla ēka; pakalpojumu objekts; pārvaldes ēka), bet blakus atradās teritorijas ar atļauto izmantošanu 6D3 (apstādījumu un atpūtas teritorija) un 6SA2 (sabiedriskās apbūves teritorija). Atbilstoši 2016.gada teritorijas plānojumam /adrese/ atrodas teritorijā ar atļauto izmantošanu P28, bet /adrese/ un /adrese B/ – teritorijā ar atļauto izmantošanu P29, proti, tās visas ir apbūves teritorijas (funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu gan komerciālu, gan nekomerciālu publiska rakstura iestāžu un objektu izvietošanu, paredzot atbilstošu infrastruktūru), kuru galvenie izmantošanas veidi ir biroju ēku apbūve; tirdzniecības un/vai pakalpojumu objektu apbūve; tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve; kultūras iestāžu apbūve; sporta ēku un būvju apbūve; aizsardzības un drošības iestāžu apbūve; labiekārtota publiskā ārtelpa; izglītības un zinātnes iestāžu apbūve: apbūve, ko veido izglītības pakalpojumu objekti; veselības aizsardzības iestāžu apbūve: apbūve, ko veido veselības aprūpes objekti; sociālās aprūpes iestāžu apbūve; dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve. Blakus atrodas teritorijas ar atļauto izmantošanu DA5 (dabas un apstādījumu teritorija - funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu rekreācijas, sporta, tūrisma, kvalitatīvas dabas un kultūrvides u.tml. funkciju īstenošanu dabas vai daļēji pārveidotās dabas teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves) un P9 (publiskās apbūves teritorija - funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu gan komerciālu, gan nekomerciālu publiska rakstura iestāžu un objektu izvietošanu, paredzot atbilstošu infrastruktūru.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa norādītajiem apstākļiem nepiešķir tādu nozīmi, lai to dēļ būtu atsakāma atļaujas izsniegšana.

[16] Apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas viedoklim, ka konkrētajā gadījumā nozīmīgs ir apstāklis par plānotās azartspēļu vietas izvietojumu attiecībā pret pilsētas viesu pārvietošanās maršrutu. Pretēji pieteicējas viedoklim, apgabaltiesa nesaskata pretrunas pirmās instances tiesas argumentācijā šajā jautājumā.

Jūrmalas pilsētas pašvaldība, citastarp, arī pieteicējas minētajā „Jūrmalas kūrortpilsētas 2014-2020 vīzijā", uzsver, ka Jūrmala ir viens no vadošajiem Baltijas jūras reģiona kūrorta, darījumu tūrisma, aktīvās atpūtas un kultūras centriem. Jūrmala kā kūrortpilsēta sevī apvieno gan kūrortoloģijas vērtības (jūras pludmale, priežu meži, ūdens resursi (jūras līcis, Lielupe un

ezeri), dabas dziednieciskie resursi (dūņas, minerālie un termālie ūdeņi u.c.)), gan tūrisma infrastruktūru (kultūrvēsturiskais mantojums, atpūtas infrastruktūra, nakšņošana, ēdināšana un izklaide), gan sociālo, transporta un komunālo infrastruktūru.

Tādējādi prezumējams, ka gan personām, kas izvēlējušās Jūrmalu par savu dzīvesvietu, gan pilsētas viesiem var būt atšķirīgas prioritātes. Taču ir svarīgi, lai attiecīgās intereses tiktu samērotas.

Attiecībā uz Jūrmalas kultūrvēsturisko centru Jūrmalas attīstības vīzijā tiek uzsvērta izteikta kultūras iestāžu koncentrācija – Dzintaru koncertzāle, Majoru kultūras nams, Jūrmalas pilsētas muzejs, Horna dārzs, kas nodrošina augstu radošo industriju attīstības potenciālu.

Konkrētajā gadījumā plānotās azartspēļu vietas tiešā tuvumā atrodas gan Majoru kultūras nams, gan Horna dārzs.

Jomas ielas posms, sākot no Vanagu ielas Majoros līdz Turaidas ielai Dzintaros, ir paredzēts tieši publiska rakstura ēku, citastarp, tirdzniecības un pakalpojumu objektu, kā arī tūrisma un atpūtas iestāžu apbūvei.

Vienlaikus nevar atstāt bez ievērības apstākli, ka šo Jomas ielas posmu virzienā no sabiedriskā transporta (vilciena un autobusa) pieturvietām, kā arī automašīnu stāvlaukuma (Omnibusa ielas galā) šķērso gājēju straume virzienā uz Jūras ielu un tālāk – uz jūru, kā arī uz Jūrmalas Kultūras centru un tam blakus esošo Horna dārzu („gājēju koridors" posmā no Vanagu ielas līdz Omnibusa ielai). Proti, ja personas mērķis ir doties nevis uz Jomas ielu, kur, kā zināms, atrodas lielākā daļa pakalpojumu, citastarp, izklaides objektu, bet gan uz jūras piekrasti, piejūras mežu vai kultūras iestādi, tad, ņemot vērā gājēju pāreju izvietojumu, tam pārsvarā tiks izmantota vai nu Ātrā iela vai Omnibusu iela, bez tam otrais variants ir ticamāks, jo attiecīgajā posmā gar parku ir izbūvēts gājēju ceļš. Arī automašīnu stāvvieta atrodas tieši pie Omnibusa ielas. Īsākais ceļš uz Jūrmalas Kultūras centru arī ved tieši pa Omnibusa ielu, garām ēkai /adrese/. Šādā gadījumā ir loģisks pašvaldības un pirmās instances tiesas secinājums, ka šīs personas pilnīgi noteikti būs spiestas pārvietoties gar ēku /adrese/, pie tam liela daļa no šīm personām būs tieši personas, kas nav spēļu zāļu mērķauditorija (atpūtnieki un kultūras nama apmeklētāji, citastarp, ģimenes ar maziem bērniem, jaunieši). Pie tam ēka savas atrašanās un izskata dēļ nevar palikt nepamanīta.

Attiecībā uz pieteicējas argumentu, ka ēkas Jomas ielā 37 un 40 atrodas salīdzināmos apstākļos, apgabaltiesa norāda, ka, lai arī minētās ēkas atrodas ļoti tuvu no ēkas /adrese/, tomēr neviena no tām neatrodas attiecīgajā „gājēju koridorā", attiecīgi tās personas, kuru prioritāte ir dabas un kultūras vērtības, nav spiestas izvēlēties maršrutu garām šīm ēkām.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka izpildās kritērijs – sabiedrības kustības liela intensitāte (aktivitāte), ja vienlaicīgi pastāv apstākļi, kas liecina, ka palielinās risks, ka var pieaugt tādu azartspēļu zālē nokļuvušo personu skaits, kurām tur nemaz nav bijis nolūka doties, un vieta nav saderīga ar citu organizāciju piedāvātajām vērtībām.

Pieteicējas apelācijas sūdzības arguments, ka Majori nav pilsēta, bet tikai pilsētas daļa, un attiecīgi pirmais, ko ierauga pilsētas viesi, ir Priedaine vai Ķemeri, kā arī ēka /adrese/ nav pirmais objekts, ko ierauga pilsētas viesi, apgabaltiesas ieskatā, ir tendenciozs. Majori, neapšaubāmi, ir tikai Jūrmalas pilsētas daļa, taču, kā jau tika norādīts, pašvaldības pienākums konkrētajā gadījumā ir izvērtēt tieši konkrētās vietas apstākļus, pārbaudot, vai spēļu zāles atvēršana konkrētajā vietā varētu radīt būtisku interešu aizskārumu. Līdz ar to nav pamata vērtēt to, kā spēļu zāles atrašanās vieta /adrese/ varētu ietekmēt to personu rīcību, kas ierodas Jūrmalā caur Priedaines vai Ķemeru sabiedriskā transporta pieturām – iespēja, ka viņu intereses skartu spēļu zāles atrašanās /adrese/, ir minimāla.

[17] Pieteicēja norāda, ka pie līdzīgiem faktiskajiem apstākļiem tiesa pieteikumu ir apmierinājusi.

Apgabaltiesas ieskatā, nav pamata ņemt vērā pieteicējas norādītos spriedumus lietās Nr.A420224514 un A420154016, jo, pirmkārt, šie spriedumi ir pārsūdzēti un nav stājušies spēkā, otrkārt, norādītajās lietās, izvērtējot tieši konkrētās lietas apstākļus, tiesa nekonstatēja, ka vēl vienas azartspēļu zāles darbība attiecīgajā vietā (/adrese G/) varētu palielināt risku pieaugt tādu azartspēļu zālē nokļuvušo personu skaitam, kurām tur nemaz nav bijis nolūka doties. Turpretim izskatāmajā lietā tiesa šādus apstākļus konstatēja.

[18] Ievērojot minēto, pieteikums ir noraidāms kā nepamatots.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

n o s p r i e d a

noraidīt SIA „Joker LTD" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente A.Šteinberga

Tiesneses S.Kanenberga